

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO

4 1987

NYTT

Kurs för att visa hur UFO inte ser ut

Nästkommade helg samlas UFO-intresserade från hela landet för att lära sig hur ett UFO i-n-t-e ser ut. Medvetna eller omedvetna misstolkningar är ett av ämnena vid den tvådagarskurs som ordnas i Stimmerbo.

Konsten att rätt tolka en observation är grunden för all seriös forskning kring UFO-fenomenen, berättar Gudrun Andersson, ordförande i UFO-Västerbergslagen.

— Nästan alla observationer visar sig vara misstolkningar när de genomgår en grundlig granskning. Därför är det viktigt att observatören själv kan utesluta de vanligaste felkällorna.

Om iakttagaren fortfarande inte kan förklara sin observation resulterar den i en rapport till den lokala UFO-föreningen.

Än en gång blir observationen skärskådad. Hittas ingen trolig förklaring blir observationen klassad som ett UFO.

Något som endast några få procent av alla iakttagelser blir.

Först då börjar det bli riktigt intressant för ufologerna som dock får lägga ned stor möda på gallringsarbetet.

— Därför är det viktigt att den som gör observationen själv kan utesluta så många felkällor som möjligt, påpekar Gudrun Andersson.

Ämnet felkällor är således en av huvudpunkterna under kursen. Deltagarna kommer att få vara med om både teoretisk och praktisk undervisning.

Felkällor över Stimmerbo

Inte minst den praktiska delen lovar att bli något extra. På lördagskvällen kommer allehanda felkällor att skjutas upp över Stimmerbo, allt för att ufologerna

ska få lära sig vad som inte är ett UFO.

En annan typ av felkälla är alla de bilder som finns och påstås föreställa UFO:s. Något som också kommer att diskuteras — och dementeras.

— Att förfälska en UFO-bild är den lättaste sak i världen. Det är bara att röra kameran under exponeringen så blir bilden väldigt spännande, säger Gudrun Andersson och fortsätter:

— Men vad än bilden föreställer så är det i varje fall inte ett UFO. Faktum är att det ännu inte tagits någon enda bild i världen som hållit för en kritisk granskning.

Och kritiska granskare är precis det som kursen under helgen 26—27/9 i Stimmerbo Bygdestuga ska få fram. D.v.s. observatörer med öppna sinnen — men också med kartan över misstolkningar i bak-huvudet.

BO JOHANNESSON

UFO-NYTT är en tidskrift för medlemmar inom Västerbergslagens UFO-förening. UFO-NYTT utkommer 4 ggr per år.

FRÅN REDAKTIONEN

Årets sista nr av UFO-NYTT tar som vanligt upp de rapporter som inkommit under kvartalet.

Oegentligheterna mellan Nyhammars Luftrumsbevakning och våran förening har upptagit några sidor för att medlemmarna skall förstå varför vi inte kommer överens.

Ingegerd Gäwerth i Hedemora har tillsänt oss en spännande artikel.

Siklunds brev kommer med sin sista sida som är en forts från UFO-NYTT 2 och 3.

I redaktionen; Bernt Berglund, Ingvar Källving, Monica Eriksson

Medlemskap för 1988 är 60:- kronor

Under 16 år 25 kronor

Adress: Box 71 771 01 Ludvika

REDAKTIONEN ÖNSKAR ALLA LÄSARE
EN GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT ÅR

Oförklarlig procent gör UFO otroligt intressant

— Det är den lilla procent som inte kan förklaras som gör UFO:s så otroligt intressant.

Det säger Gudrun Andersson, ordförande i UFO Västerbergslagen som under helgen arrangerade en kurs för att lära ut hur UFO:s inte ser ut.

Det var 45 UFO-intresserade personer från Kiruna till Malmö som under helgen hade samlats i Stimmerbo skola utanför Smedjebacken.

Kursen gick ut på att lära sig att sortera bort sådana flygande fenomen som har en naturlig förklaring.

— Vi är mycket kritiska i vår förening. Det finns de som tycker att vi är för kritiska, säger Gudrun Andersson.

UFO Västerbergslagen är en del av riksorganisationen UFO Sverige, och organisationen betonar starkt att den är seriös och inte består av människor som av olika skäl ser UFO:s var och varannan kväll.

— Det är sådana personer som förstör för oss som tar UFO:s seriöst, menar Gudrun Andersson.

Den kurs som hölls under helgen var till för att lära ut hur man eliminerar sådant som kan förklaras.

— Det är de 0,5 procent eller en procent som sedan återstår och som inte kan förklaras som är så otroligt intressant. Det är den lilla resterande procenten som gör att man håller på med det här.

Radar och spektralfoto

För att effektivt undervisa i felkällor som förekommer vid UFO-observationer sköts under lördagskvällen diverse föremål upp i luften.

Därmed åskådliggjordes konkret och praktiskt på vilka sätt vissa naturliga fenomen uppträder.

Gudrun Andersson har själv aldrig sett ett UFO trots elva års aktiva spaningar.

— Av deltagarna här på kursen är det en eller två som sett ett UFO.

— Men visst hoppas jag få se ett UFO någon gång.

— Den dag vi lyckats fånga ett UFO på radar och spektralfoto och dessutom har tio oberoende vittnen som inte känner varann, då har vi beviset och då ska vi också gå ut med det till pressen.

Så stränga beviskrav har denna förening, som hittills kunnat konstatera att de flesta UFO:s som observerats vid närmare granskning visat sig vara IFO:s, alltså identifierade flygande objekt.

MARTEN NILSSON
Foto: CLAES SÖDERBERG

Johan Kinneryd från Ludvika var ledare för kursen i hur man eliminerar felkällor vid UFO-forskning.

Trots elva års spaningar upp mot rymden har Gudrun Andersson ännu inte sett något UFO.

LYCKAD KURS FÖR FÄLTFORSKARE

Den 26-27 sept stod Västerbergslagens UFO förening som värdar för en fältforsarkurs i Stimmerbo bygdegård. Det var 45 fältforskare från hela landet (från Kiruna i norr till Malmö i söder) som samlades i 2 dagar för att gå igenom rapporthantering, databehandling, och framförallt himlafenomen och misstolkningar. Ledare för det hela var vår egen "utredningsexpert" Johan Kinneryd. Han har gjort ett fantastiskt arbete med kursuppläggning och handledningsbok, som imponerade på samtliga deltagare.

En del av kursdeltagarna strömmade in redan på fredagen och inkvarterades på Smedjebackens Vandrarhem. Andra dök upp vid kursens början på lördagen. Jag tänkte nu kortfattat berätta om vad vi gjorde...

Vi började alltså kl 10.00 på lördagen med kaffe och presentation av föreningen och kursen. Därefter tog Johan över och berättade om UFO-rapportering, intervjueteknik och IFO formulär bl.a. Det är ju så att inte bara UFO rapporterna ska redovisas utan även IFO rapporterna sänds in till rapportcentralen en gång om året. Där står alltså dessa rapporter som vi kunnat ge en naturlig förklaring. Detta för att kunna få en någolunda riktig statistik. Strax före lunch fick Johan vila rösten för att släppa loss två representanter från Ludvika Segelflygklubb. De ställde upp och berättade om sin verksamhet och om segelflygets tjusning. Vi fick också se en videofilm om detta. En hel del frågor och funderingar kom upp och intresset var stort - även från oss "fegisar" som hellre stannar på marken. - För visst ser det härligt ut...

Efter en god lunch fortsatte Johan att prata om div. himlafenomen och misstolkningar. Vi fick se många fina bilder via "over head" och dia projektor. De vanligaste misstolkningarna rör sig om planeter, satelliter, flygplan, ljusspeglingar, hägringar o.dyl. i luften. Enligt UFO Sveriges statistik kvarstår endast 5% av alla rapporter som UFO efter granskning. Dessa 5% är då helt "säkra". Med största sannolikhet är den procenten egentligen mycket högre men då är man inte 100% säker. Det gäller att vara mycket kritisk i UFO forskningen...

Efter eftermiddagskaffet handlade det om UFO forskningens reaskap. Johan talade då om bl.a. användandet av hypnos, lögn-detektorer, UFO-varnare (magnetfält), kikare, foton, radar m.m. fram till middagen. På kvällen tog vi en promenad till en öppnare plats där vi fick en bra och lärorik uppvisning av Ludvika Flygklubb. Vi fick se alla tänkbara sorters ljuskompositioner och strålkastare i mörkret. Det skickades även upp lysraketer, bloss o.dyl. I efterhand har vi fått reda på att det fanns folk som sett detta på avstånd och blivit mycket funderisamma över vad de sett. Det bevisar ju hur lätt det är att missta sig... Efter denna höjdpunkt gick vi tillbaka till kurslokalen där vi fortsatte UFO diskussionerna till långt fram på natten...

På söndagen träffades vi åter kl. 10.00, och kunde då hälsa UFO Norges representant Leif Havik välkommen. Det hade varit lite missöden på morgonen eftersom sommartiden tog slut den natten, och vi inte hade blivit påminda av någon radio eller TV därute. Som tur var, var det åt rätt håll - så ingen kom iallafall för sent. (tvärtom)...

Leif Havik hade förmiddagen till sitt förfogande, och han berättade då om Project Hessdalen. Han tog upp vad man bör tänka på och planera - före projektet. Man lär sig av sina misstag. Han berättade också om hur viktigt det är att samarbetet fungerar. Tyvärr så ska han nu "trappa" ner på UFO forskningen och koncentrera sig mer på parapsykologiska fenomen ett tag framöver. Vi kommer alla att sakna honom i UFO sammanhang, men han lovade att hålla kontakten med oss och det är vi glada för. Gudrun berättade också om Projekt Dalarna 87. Det blev ju inte någon större succe. Det var alltför mycket som inte klaffade...

Vi diskuterade också begreppen UFO - ljusfenomen - farkoster.

Klockan 14.00 avslutades det hela. Alla var mycket positiva till kursen. (Förutom Johan måste vi också berömma vår fantastiska "kökspersonal" Ulla H allgren, Birgitta Andersson och "potatisskalaren Berglund" som försåg oss med underbar mat. Tack!)

IngMarie Strömberg

5

AXPLOCK UR RAPPORTPÄRMEN.....

Den 20 februari 1987.

Ann-Marie Adolfsson berättar:

Vi körde på motorväg E6 söderut för att ta färjan från Malmö till Travemünde. Det var mörkt och stjärnklart. Klockan var ca 19.30. Vi hade just upptäckt att vi missat en avfart från motorvägen. Vi letade alltså efter en avfart som skulle kunna ta oss tillbaka norrut på E6 an. Jag satt på passagerarplatsen fram och såg då ett flygplan som jag antog var på inflygning till Malmö. Då såg jag långt i fjärran ett litet ljus, som en stjärna som rörde sig emot oss. Det blev snabbt större.

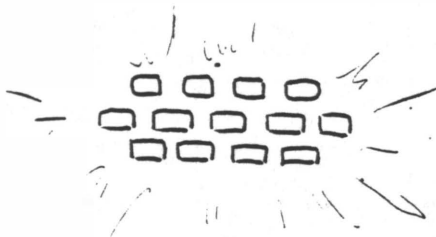
Precis då hittade vi en avfart och vek av. Den lysande tingesten kom allt närmare. Vi stannade bilen. Föremålet stod nu helt stilla. Avståndet var närmast omöjlig att uppskatta i mörkret men jag tror att det var ganska långt ifrån oss. Storleken uppfattade jag som enorm i ordets exakta betydelse. Vad vi såg var tre ljusramper, den mittersta starkt lysande gul, som gula dimljus. Den var bredast. Är inte säker men tror det var 5 st. lampor, runda eller rektangulära som gjorde att skenet liksom flöt ihop. Den övre och undre raden hade troligen 4 st. lampor med ett vitare ljus. Någon egentlig fast kontur uppfattade vi inte.

Föremålet stod stilla i ca 1 minut, vek sedan av i 90° vinkel, accelererade med en hastighet som var ofattbar!! På några sekunder var det borta.

Obs tiden var ca 3 minuter. Vädret var klart och stilla. Storleken var större än fullmånen på ett stort avstånd. Jättestort alltså!

Hastigheten ändrades från 0 till ofantlig. Den sjönk och steg.

Färgen var konstant.

Den 17 april 1987, inkom många rapporter till föreningen.

Söderbärke kl. 23.00.

På Urnäs vägen satt Tina och Jenny 10 och 11 år gamla på golvet och pysslade. Plötsligt fick de se ett lysande objekt komma emot dem utanför. Objektet var gullysande med "gluggar" som såg ut som fönster. Omkring objektet fanns en sorts dimma eller grått moln. Flickorna blev rädda och gjorde sina föräldrar uppmärksammade på objektet.

Pappan till en av flickorna, Evert Fredriksson berättar:

Vi sprang fram till fönstret för att se vad det var som flickorna såg. Det var något som såg ut som två ihoplagda fat fast utan "krage". Nedre delen var gul röd konstant lysande och den övre halvan var mörkare. Färdriktningen var N-S. Rörelsen var väldigt svår att beskriva men liknas mest vid "vobblande". Vi gick ut och kunde konstatera att det var helt ljudlöst. Observationen varade ca 2-3 sek. inomhus och 5-6 sek utomhus. Det avslutades med att objektet "åts upp" från höger till vänster av något mörkt diffust. Som om den försvann in i ett mörkt moln. Jag uppskattar storleken till 15-20 meter.

Tidigare samma kväll observerades ett lysande objekt i Smedjebacken. Det var Therese Skilström och Anne Edwards som rapporterade att de såg objektet vid 21.00 tiden. De beskrev det som ovalt med något som såg ut som lampor på. Färgen var blå och gul. Det kom glidande helt ljudlöst och var större än fullmånen. Det stannade och blev helt stilla. Obs-tiden var ca 1 minut. Flickorna sprang därifrån eftersom de blev mycket skrämda.

6
Klockan 22.50 samma kväll observerade Roland Nilsson och hans fru i Stora Tolvsbo Söderbärke ett stort lysande gult klot. De såg det från sitt sovrumsfönster i 5-10 sek. innan det försvann. Det såg nästan ut som det slocknade. Det gick helt ljudlöst i ostlig riktning.

Klockan 23.00, Nor Söderbärke.

Birgitta Persson observerade från sitt köksfönster ett orange lysande klot i fullmånens storlek. Det rörde sig ljudlöst i riktning N-S.

Några kommentarer angående rapporterna från 17 april 1987.

Eventue~~ll~~ kan dessa (eller åtminstone en del av dem) rapporter förklaras med fallskärmsbloss. Det ryktas att en person ska ha skickat upp ett sånt under kvällen. Vi har dock inte lyckats bevisa att det är så.

Vinden var stark och det blåste Nordvästlig vind. "Föremålet" kom från Nordväst. Det är olyckligt när sånt här händer.

Vi kommer i höst att försöka sända upp fallskärmsbloss och varmluftsballonger för att observatörerna ska få chans att jämföra. Kanske kan vi undanröja alla osäkra moment då. Vi hoppas med dessa rader få alla parter att förstå hur svårt det kan vara. Ibland går det lite för fort att förklara saker också. Man bör ju ha bevis även där.

Faktum kvarstår att rapporterna är väldigt lika dem från den 16/4 -men där har ingen ännu lanserat någon teori....

**Prins Charles såg ett
flygande tefat
häromsistens. Efter
sin flygtur till New
York, när han och
passagerarna i fem
andra flygplan iakttog
det starkt lysande
skenet, kan prinsen
inte tala om något an-
nat. Om det var
Kongelig Dansk eller
Royal China som var
ute och flög förtäljer
inte historien.**

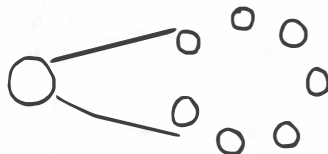
P.S. Angående Evert Fredrikssons rapport 17/4.

Jämför t.ex. med en rapport från South Mountains, USA, våren 1967.

En 18 årig student observerade då kl 23.00 en farkost på himlen som han uppskattade till 30 m lång. Han beskriver den som en uppochnervänd skål. Flat undersida och buktig översida. Skenet gjorde att han inte såg några detaljer. Toppen var blånande och färgen tonade nedåt till gräddvit, apelsinröd och klarröd vid bottenpartiet. En slags vit ånga omgav farkosten. Observationen avslutades med att farkosten "mörknade" och gav sig iväg. Ingen kan neka till att observationerna är överensstämmande.....

Gagnhild Nordin berättar:

Det var den 16 april 1987, och jag stod uppe i vårt sovrum. Klockan var 22.50 och jag såg ut över Finsta ängar mot Hedemora. Då fick jag se en stor stark stjärna där jag aldrig sett någon förut. Min nästa tanke var att det kanske var ett flygplan, men det såg ut att stå still på samma plats. Såg såsmåningom att det kom närmare och försvann mot Säter. Det rörde sig i samma kurs som flyget Arlanda - Borlänge fast detta gick lägre. När det kom närmare så såg jag att det var en ring med 7-8 lysande lampor med fast sken. De var röda, gula och gröna. Obs tiden var 10 minuter.

En man i Smedjebacken som inte vill lämna ut sitt namn berättar att han såg ett märkligt ljusfenomen den 12 oktober 1982. Han kom åkande på vägen mellan Smedjebacken och Borlänge vid 6 tiden på morgonen, då han fick se ett skarpt pulserande vitt sken. Skenet avtog såsmåningom och då syntes en ljuscirkel i konturerna av skenet. Skenet var så skarpt att det lyste upp omgivningen.

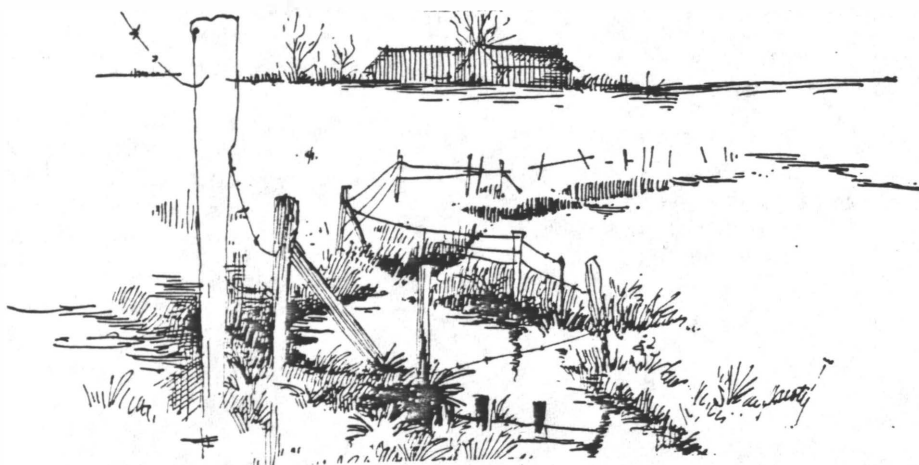

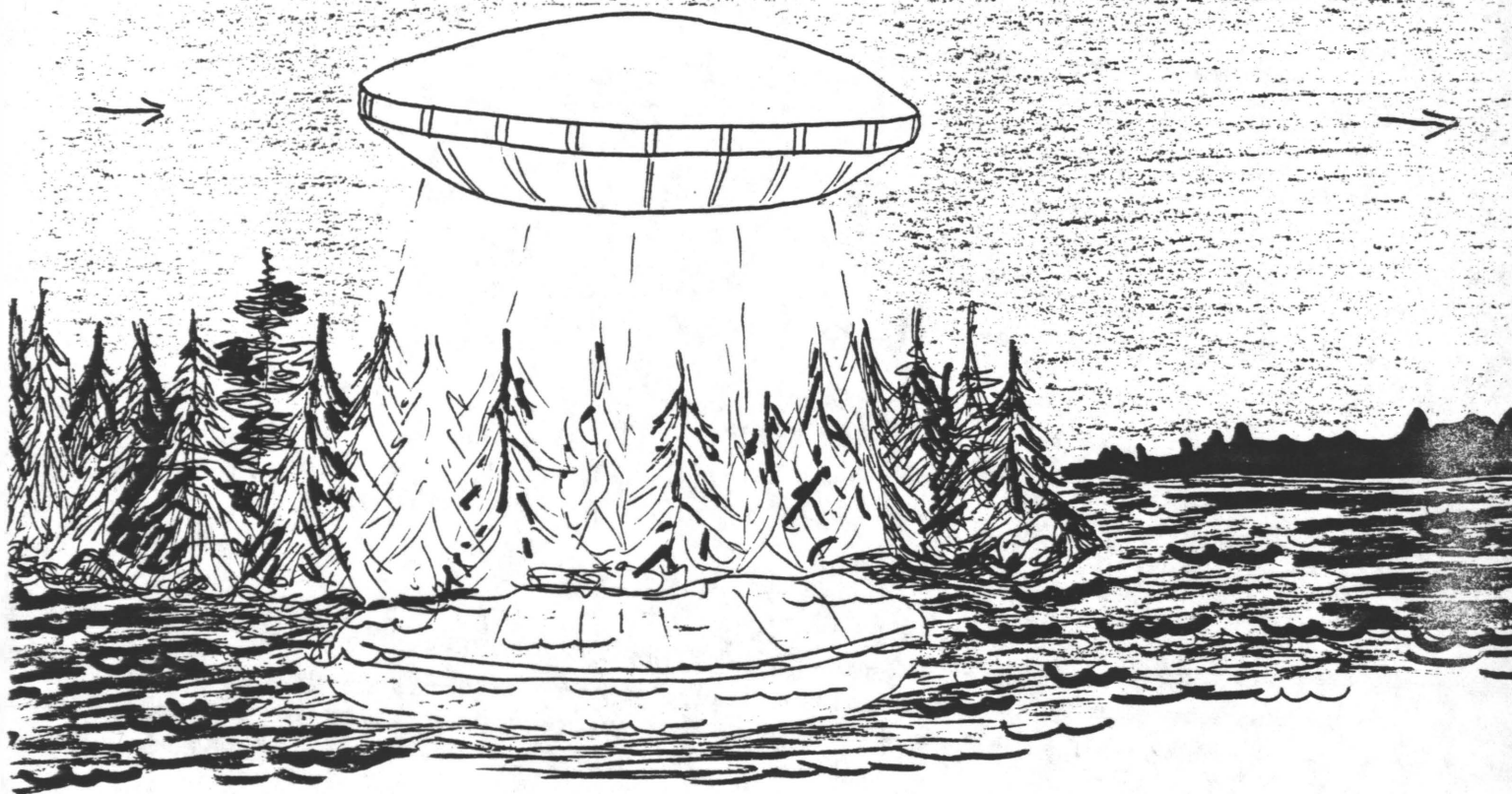
Tre pappersarbetande vid Kvarnsvedens pappersbruk, Borlänge rapporterar till föreningen:

Det var natten mellan 21-22 juli 1987 och vi gick ut och svalkade av oss vid 00.30 tiden. Då fick vi se ett stillastående objekt på himlen. Det var rött och runt. Plötsligt stack det iväg åt öster och försvann bakom ett berg. Efter en stund kom det tillbaka åt väster och skymdes då av en byggnad. Det kom fram ytterligare en gång och stannade då på samma ställe som vi först såg det på. Det ändrade färg till vitt och försvann sen mot väst.

Natten efter var vi åter ut och tittade vid ungefär samma tid och då fick vi se samma objekt igen. Det kom från öster och gick mot väster fram och tillbaka 3 gånger, blinkande i rött, grönt och vitt. Det var rött fram och vitt bak, - vid förflyttning även grönt. Det var ovalt vid förflyttning och runt stillastående.

Inget ljud kunde urskiljas - eventuellt p.g.a. störande bakgrundsljud.

NÄRKONTAKT I VIBBERBO

Två mycket trovärdiga observatörer såg denna augustikväll ett stort föremål på tämligen nära håll. De bor på annan ort, men befann sig vid händelsen vid sitt sommarställe i Vibberbo. Detta är vad som hände. Den 16 augusti 1976 kl 21.30 satt jag och min mor utanför stugan för att avsluta dagen. Kvällen var mycket stjärnklar och vi studerade den vackra himlen. Då fick vi se ett starkt ljussken från söder, på låg höjd. Det blev större i den takt det närmade sig, och vi kunde snart se att det var "tefatsformat", stort och höll en stadig kurs. Farten är relativt låg och det rör sig helt ljudlöst. Vi börjar med att utsluta vad vi inte ser, d.v.s. inte ett flygplan, inte ett stjärnfall inte en satellit o.s.v. Därefter kan vi konstatera att detta är något otroligt vi aldrig sett förut. Vi springer då ner till bryggan nere vid sjön -ca 50 m. Det vi ser över våra huvuden är ett "tefat" med en ljusramp runt om och den nedre halvan består av "ljusgluggar". Det var nu så nära som 250 m (det är avståndet fram till ön det stod över) och ljuset avspeglas i vattnet hitom ön. Vid en speciell sektor mellan ön och en kobbe hördes ett svagt brus. Ljuset som strålade ner täckte hela vattenytan mellan ön och kobben, därför kan vi säga att föremålet var så stort. Alltså 75 meter!!! Det försvann sedan norröver i en svag vänstersväng över sjön. Färgen var lysande i spektra färger -som en hoppresad regnbåge. Vädret var klart, vindstilla och det var ca 20 grader."

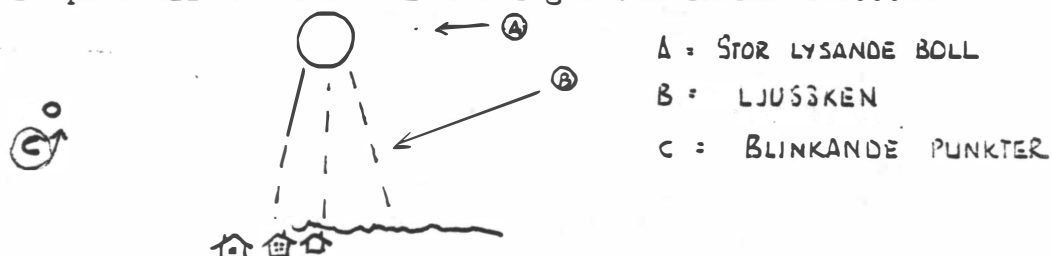
Genom mitt f.d. arbete som militärpsykolog i 16 år är jag väl förtegen med hur plan, spårljus o.dyl. ser ut. Har deltagit i ett flertal dygnetrunt manövrar. Luftballonger har jag sett både före och efter händelsen, - men detta var något helt annat.....

Kommentar: Detta mycket intressanta fall kom till vår kännedom först i juli i år. Därför är det svårt att göra någon grundligare undersökning. Vi åkte iallafall ut två stycken till platsen för händelsen och fick en mycket bra rapport. En sak är säker: dessa två människorna har verkligen sett "något", det nära avståndet och storleken på föremålet gör det omöjligt att se fel. Med andra ord: Det lär vara mycket svårt att hitta en naturlig förklaring.....

Så två rapporter som inte tillhör vår region egentligen, men de inkom till oss genom ett telefonväkteri på radion 8 januari -87.

Conny Hansson i Malmö berättar:

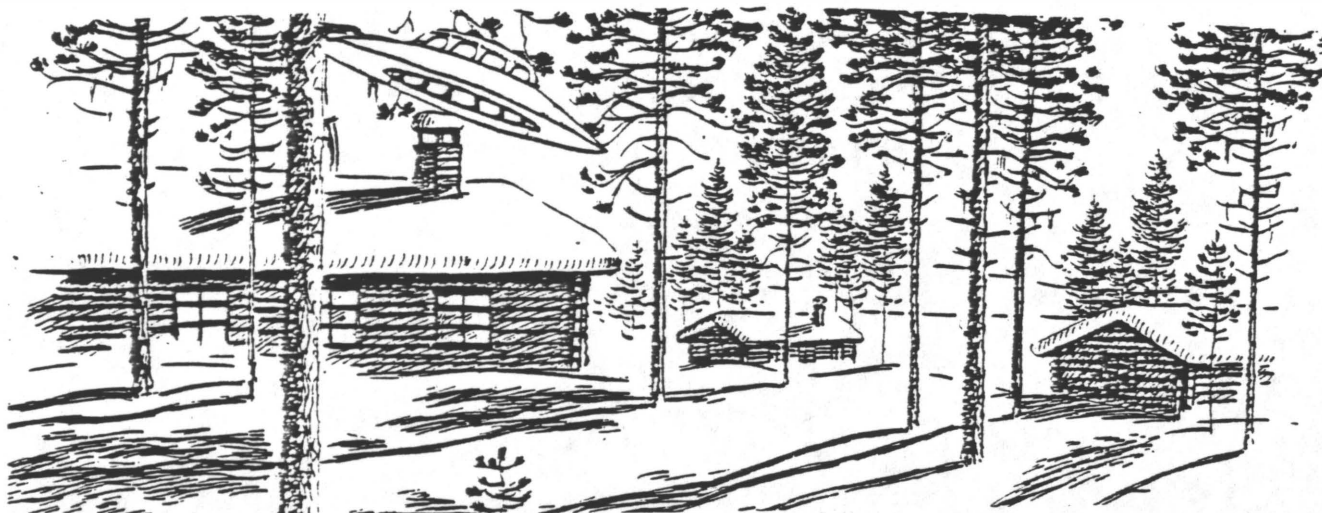
Det var någon gång på hösten 1983, minns inte exakt datum. Klockan var iallafall runt halv elva på kvällen, och jag befann mig hos min dåvarande fru och hennes föräldrar. Genom fönstret fick jag syn på en vit skarpt lysande stjärna. Den blev större och ändrade färg. Då ropade jag på de andra att de skulle komma och titta. Det vi såg var en stor lysande röd boll, ca 3 km bort - över Östraby. Plötsligt tändes ett ljussken riktat nedåt från "bollen". Ljuset tändes och släcktes om vartannat i några minuter. Plötsligt släcktes bollen också. I samma ögonblick tändes ett mindre klot till vänster om det stora. Under ca 1 min. så såg det ut som om klotet flyttade på sig mellan varje blink - eller också var det 3 små som tändes växelvis. Sen "slocknade" kloten. Vi tog kameran med oss för att gå ut och se efter senare på kvällen men då var det inget som inträffade...

Elsa Pettersson i Kristianstad hade också något att berätta:

Detta hände den 3 april 1972. kl. 01.55-02.00.

Jag bodde då på Kvarnabo 2 mil norr om Alingsås. Jag ägde Lillbackens Gästhem. Jag kunde inte sova eftersom min make var sjuk, och gick då upp i sällskapsrummet som hade fönster mot sjön Anten. Jag såg på klockan och den visade 01.55 då jag såg ett stort lysande föremål komma fram över sjön, på ganska låg höjd ca 10-15 m över vattenytan. Det vände sig mot Långareds kyrka för att sen gå tillbaka på lägre höjd mot mitt fönster (200 m). Sen fortsatte det mot Gräfsnäs, det var det längsta jag kunde se - ca 4 km bort. Då var klockan 0200 slagen. Vädret var klart men mörkt. Jag kände mig ganska så liten där jag stod och tänkte "tänk ändå vad vi har mycket att forska i". Nästan på dagen ett år efter denna händelse väntade jag på mina vänner från Sollebrunn, men de var försenade. Kl 23.30 kom de. De berättade då för mig att de sett samma sak som jag hade gjort ett år före. Beskrivningarna var exakt som mina upplevelser. Det blev nu mycket diskuterande om vad som hänt på en granngård strax i närheten av Antens station. På morgonen när ägaren kom ut fanns där 4 runda brännmärken i gräset som inte funnits där tidigare. Jag kan ju berätta att föremålet var större än fullmånen och lyste med en röd orange korona. Det var bländande starkt och konstant, och därför gick det inte att urskilja några detaljer.

==VARFÖR UFO - OCH INTE "FLYGANDE TEFAT"==

Enligt de rapporter vi får in, så är det oftast inte "flygande tefat" folk ser. Ungefär 3 rapporter om året talar om tefatsmodellen och på dessa få rapporter kan man inte basera en riktig forskning. Däremot handlar många rapporter om fasta föremål och ljusfenomen.

I Nyhammar har det dykt upp en grupp i Paul Hellbergs regi, och där jobbar man inte det minsta kritiskt, - det mesta handlar om "flygande tefat", och oftast är det folk ur den egna lilla gruppen som ser dessa. Paul Hellberg saknar någon form av fältforskarutbildning men har gott om tid att studera himlen. Medans vi "vanliga" dödliga sover så ser han skivformade föremål korsa himlen över Nyhammar var och varannan natt.

Då vi försökt hitta naturliga förklaringar till hans iakttagelser har han talat om att vi är ovana observatörer!??? (ett mycket märkligt påstående...)

Han vägrar dessutom att skriva i rapportformulär och analysera sina foton.

Det här med UFO forskning är mycket svårt att jobba med, och det finns en mängd teorier om vad dessa fenomen är för något. Det talas om parallella världar, andra dimensioner, parapsykologiska fenomen, elektromagnetiska fenomen, besök från rymden och s.k. naturliga fenomen. Var och en får ha sin egen uppfattning och åsikt, men det viktiga är att ha en gemensam målsättning för en fri forskning. Vi måste vara öppna för alla möjligheter och inte låsa in oss i ett fack.

De rapporter som inkommer till oss är naturligtvis grunden för all forskning och måste därför behandlas på ett korrekt sätt. Så småningom kommer mönstret fram, men det kommer att ta tid. Vi bör med andra ord arbeta tillsammans utan förutfattade meningar om UFO.

Vi kan inte kalla dessa fenomen för "flygande tefat" eftersom de är oidentifierade. Folk i allmänhet förknippar det ordet med rymdskepp - det kommer vi aldrig ifrån!

Vi måste bedriva forskningen på mycket högre nivå än den gör idag.

Vi måste ifrån "stolle-stadiet" till en sann forskning. Det är vad UFO Sverige står för och vi ingår där.

Även internationellt sett används ordet UFO och synsättet är det samma.....

Vi vill med dessa rader informera medlemmarna var vi står, eftersom vi sedan en lång tid tillbaka har kunnat läsa i våra tidningar om 'UFO luftrumsbevakning' i Nyhammar. Läsarna förstår nog inte var skillnaderna ligger mellan dem och vår förening.

Som sagt: Vi är inte ute efter smaskiga historier - utan seriös forskning.

Undersökningsgruppen

Katt bland hermelinerna

Hellberg! Av insändarna att döma verkar Du vara en katt bland hermelinerna.

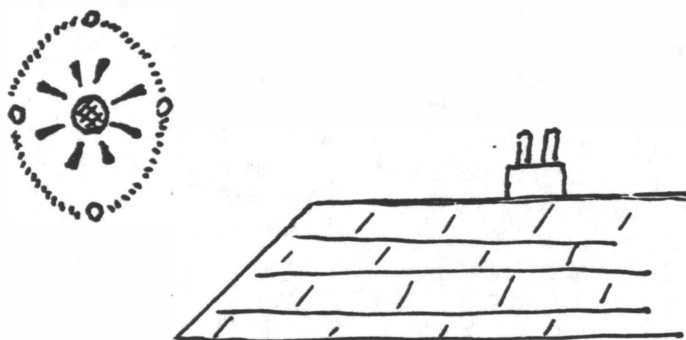
Därför gör Du klokast i att hålla dig till Dina fågelholkar i fortsättningen och låta proffs sköta UFO. Vi säger som Gudrun: Du vet inte vad Du talar om!

"Besvikna rapportörer"
/gm A Andersson Ludvika

DET RAPPORTERAS

Från Burnley, England, den 23 jan. 1985.

Hela Norra England täcktes då av snö. När J.S., en 47-årig rektor från Lancashire, hörde en duns så trodde han att snön fallit av taket, men när han gick ut för att se efter så fick han se ett starkt ljus i nordväst. Förvånad såg han på ljuset som stod i riktning motskolan där han arbetade. Det tycktes knappt röra sig och efter flera minuter så ropade han åt familjen att kom och titta. Klockan var 21.15 och det var helmörkt, hans fru och tre döttrar (15 år och tvillingar 13 år) kom ut i trädgården och stod där och såg med förvåning hur objektet gled över deras huvuden. När det passerade så gott som direkt ovanför, så släcktes det starka huvudljuset, och ett diamanliknande föremål blev synligt. Detta hade fyra klart gröna ljus i varje hörn, ett centralt gulaktigt ljus, svarta "ekrar" utgående från centrum och en massa blåaktiga "felyktor" som blinkade runt kanten. Höjden var inte större än c:a 150 meter. Objektet rörde sig absolut tyst och tycktes "hänga" i luften eftersom det rörde sig så sakta. Familjen diskuterade om det möjligen kunde vara ett slags flygplan, men ingen av dem hade någonsin sett något liknande. Mystiken kring det hela förhöjdes av det faktum att gatlamporna släcktes under tiden som objektet passerade, så att hela området mörklades. All trafik försvann från gatorna under händelsen - något som forskarna kallar OZ-faktorn och som är en underlig men vanlig företeelse vid närkontakter. Observationen varade i 15 minuter och Objektet försvann i söder över Pennine-bergen. (Pennine-bergen är ett välkänt UFO-fönster.)

En annan familj några miles därifrån, rapporterade att de sett ett starkt grönt ljus - men avsaknaden av vittnen i grannskapet förbryllar ännu.

UFO-forskarna har en liknande rapport från South Wales den 19 jan. 1983. Detta nästan identiskt lika objekt rapporterades till försvarsministeriet, som överlämnade fallet till Jenny Randles ett par månader senare. I juni 1984 gjorde Jenny och BBC-Wales i Cardiff en rekonstruktion av händelsen i en TV-dokumentär, utan att för den skull få fram någon förklaring till det hela. Men de kunde spåra objektet tillbaka till närheten av en RAF-bas.

M UFORA: Peter Hough och Mike Sacks.

DET RAPPORTERAS

från Pennsylvania, USA, den 21 juni 1985.

En av de saker som UFO-loger ibland påstår, är att fenomenet "använder" sig av effektfulla naturliga händelser som tacksägelse för sin förbryllande uppvisning. Det är lätt att betrakta detta påstående som löjligt. Men händelserna strax innan och efter midnatt in på de tidiga timmarna den 21 juni är värda att ta sig en funderare på.

UFO-logerna på Pennsylvania "hot-line" (heta linjen) blev nedringda av folk som sett en lång rad av röd-orange ljus. Det tog inte lång tid att upptäcka att Cosmos 1530 hade återinträtt i atmosfären över östra USA och orsakade ljusspår. Inte desto mindre så tycktes somliga rapporter beskriva något helt annat än rymdbasens förintelse. När de överfördes på en karta så visade de en klar avvikelse.

Det första samtalet (strax innan midnatt och innan rymdlaboratoriet störtade) kom från en man i Pittsburgh, som såg ett ofantligt objekt med blå och vita ljus glida mycket sakta över himlen. Flera av hans vänner såg det samtidigt. Det var så enormt stort att det skymde stjärnorna när det tyst gled förbi.

Samtidigt såg en dam, som varit till en nattöppen affär, några ljus i en annan stadsdel. De satt på en ofantlig, oval maskin som såg helt solid ut. Den var av en fotbollsplans längd och täcktes av många ljus. Den gled endast ett par meter ovanför hustaken och hade ett mjukt surrande ljud när den sakta flög mot öster.

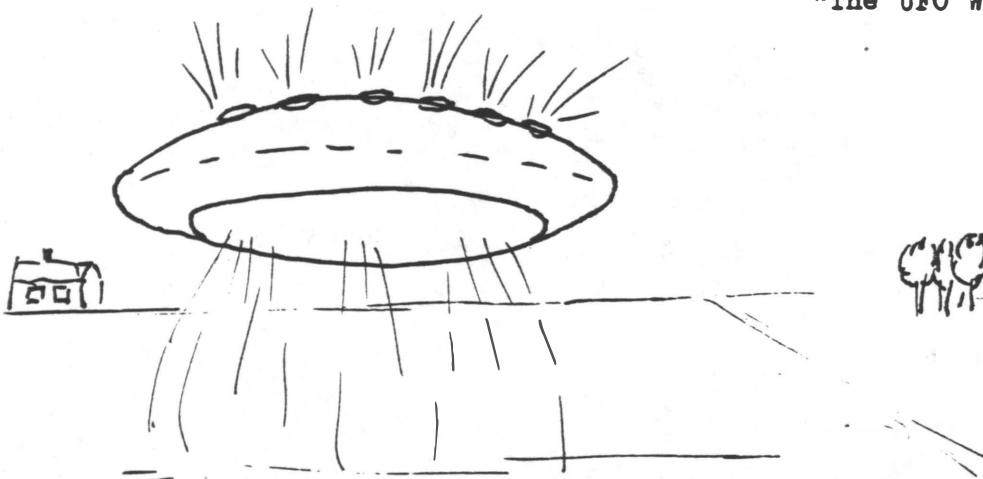
Under tiden var två män på väg hemåt på en bakgata i Pittsburgh kl. 00.03 och de observerade ett anmärkningsvärt lika föremål med sex blå lampor.

Omkring 90 miles sydöst om Pittsburgh såg folk i en bil vid Champion, ett ljust objekt av samma utseende. Och kl. 00.30 nära Indianhead, sågs ett objekt som tycktes vara ett stycke lysande brilliant som gled över himlen. Maskinen var oval och gick så lågt att den lyste upp träden med blå ljusstrålar när den passerade. Det enda ljud som hördes var bruset av luft, men hundarna i närheten tycktes oroad och skällde. En man gick direkt under det och såg det perfekt. Toppsektionen hade sex flammande blå ljus som roterade motsols och lyste upp metallytan. Mannen sprang hem för att få fler vittnen och hämta sin kamera, men när han kom ut igen hade objektet försvunnit.

Ett fall som det här är mycket svårt att förklara. Det sågs av så många människor på helt skilda platser och är därför av stort vetenskapligt intresse.

MUFON: Stan Gordon och PASU hotline.

"The UFO WORLD -86"

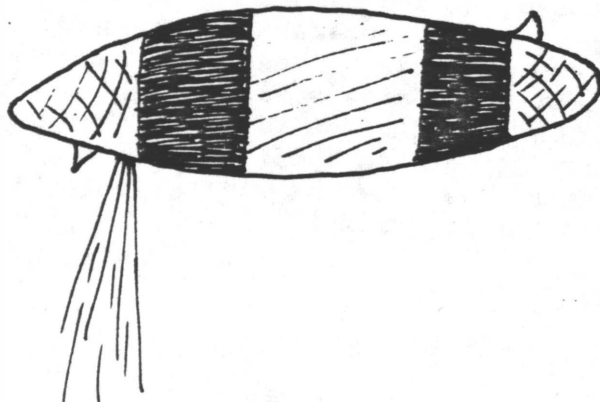
DET RAPPORTERAS

från Tynset, Norge, den 18 febr. 1985.

Detta var en blixtrande kall vinternatt med en temperatur på minus 34 grader. Ungefär vid 21.25 så var himlen klar och full av stjärnor. En trebarnsmor (barnen 9-13 år) gick ut för att hämta in posten bara en liten bit från huset. Hennes blickar drogs genast mot ett objekt som först verkade vara en fallskärm. Den hängde helt fritt, glänsande i gröna röda och orange band. Efter att ha gjort klart för sig att den verkligen var där, så sprang hon in efter barnen. I en halvtimme stod de allihop och tittade på det underliga objektet, innan det började röra sig och gled iväg i västlig riktning. När det rörde sig svängde det från sida till sida "likt ett fartyg till havs". Det vände ibland sidan till ibland aktern. Två gånger tändes strålkastare mot marken från objektets undersida. De kom från motsatta sidor av skrovet och varade bara någon sekund. Till slut så gjorde det främmande fenomenet en "loop", dök och steg sen uppåt i brant stigning och försvann med hög hastighet. Denna mycket ovanliga händelse tilldrog sig inte långt från Hessdalen.

UFO-Norge: Leif Havik.

"The UFO-WORLD -86"

UFO är en stor gåta för oss, men är det så viktigt att veta vad UFO är ?

Kanske vi bör försöka tolka budskapet som UFO försöker förmedla till oss först ?

Budskapet pekar på det kritiska tillståndet i världen som sakta går mot total katastrof. Vi är i stort behov av att ta emot detta budskap och att lära oss UFO:s hemlighet. Budskapet är mycket enkelt: Det erbjuder oss ett val!

Vi kan välja mellan en framtid av växande medvetenhet när alla mysterier i universum kan komma oss till del, eller död och förstörelse som sänder oss tusentals år tillbaka i utvecklingen, utom räkhåll för universums kunskaper dömda att för alltid vara galaxens utstötta.

Räddningen måste komma från oss själva, allt vi behöver är gott gammaldags sunt förnuft, inget annat!

Och jag hoppas, för planeten Jordens skull, att mänskligheten ännu har nog av förnuft kvar för att lyckas.

Jenny Randles i boken
"The Pennine UFO-Mystery"

SVENSK FOTOBLUFF.

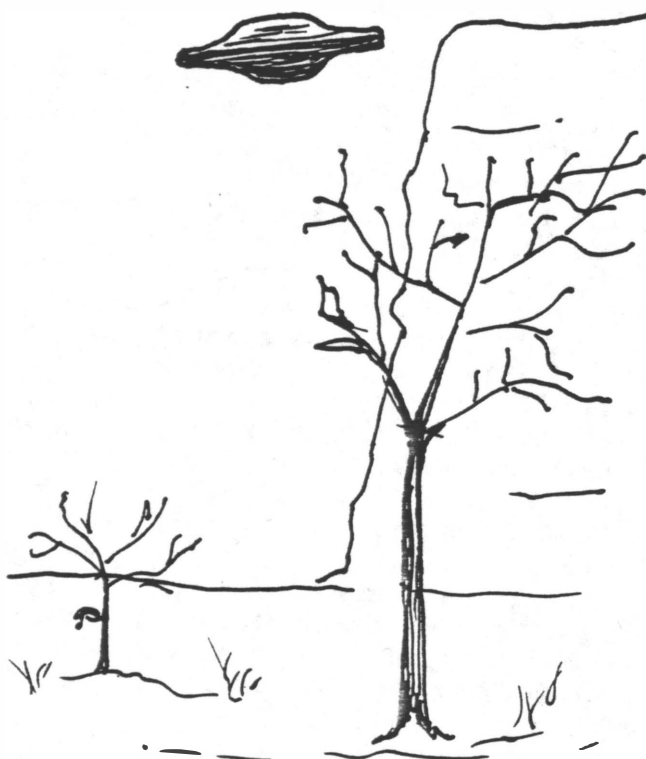
Danska UFO-loger går gärna tillbaka i tiden och undersöker vad man har trott vara absolut säkra UFO-fall. I danska UFO-Nyt den 4/5 1985 tog de på nytt upp Lars Törns berömda foton på ett UFO vid Skillingaryd från maj 1971.

Den då 25-årige Lars Törn tog två dagsljusbilder på ett typiskt diskusformat objekt vid sidan av en brant bergvägg. Det förklarades som äkta bilder och har återgetts i många UFO-böcker. Detta kan skyllas på att FOA:s undersökning var bristfällig och därför förklarade man bilderna visa ett äkta UFO?

Men GICOFF gjorde en ingående undersökning och upptäckte bluffen. T.ex. hade inte alla negativ överlämnats till Foa. De som fattades visade något som tycktes vara två navkapslar som limmats ihop. Fotografen påstod också att han senare sett ett UFO till och tagit flera bilder! En verkligt unik händelse är det minsta man kan säga. På grund av att de två bilderna tagits från lite olika vinklar, så kunde man se att objektet varit mycket nära fotografen, och det visade sig vid mätningar av foton att UFO:t bara var 40 cm i diameter! Vid närmare granskning upptäcktes också nylonlinan som det hängts upp med.

Detta slag av modern UFO-forskning går oftast omärkt förbi massmedia, som över hela världen istället antar att UFO-grupper bara existerar för att bevisa att små gröna gubbar besöker jorden. Massmedia har ännu inte upptäckt det självkritiska arbete som pågår. Kim Möller Hansen i SUFOI är en föregångsman för denna typ av självkontroll och erhöll ett stipendium 1985, som årligen utdelas till den UFO-forskare som anses ha bidragit med de bästa insatserna för dansk fältforskning.

"The UFO world -86"

FLYGANDE TEFAT OBSERVERADE I USA

WASHINGTON (TT Reuter) 870628

Flygande tefat har svept över militärbaser i USA och skapat oro i försvarsdepartementet. Det framgår av en rad handlingar från departementet som på lördagen offentliggjordes av en grupp som utforskar fenomenen. Dale Goudie, ordförande för organisationen UFO informationstjänst med huvudkontor i Seattle, förklarade att dokumenten är offentliga handlingar.

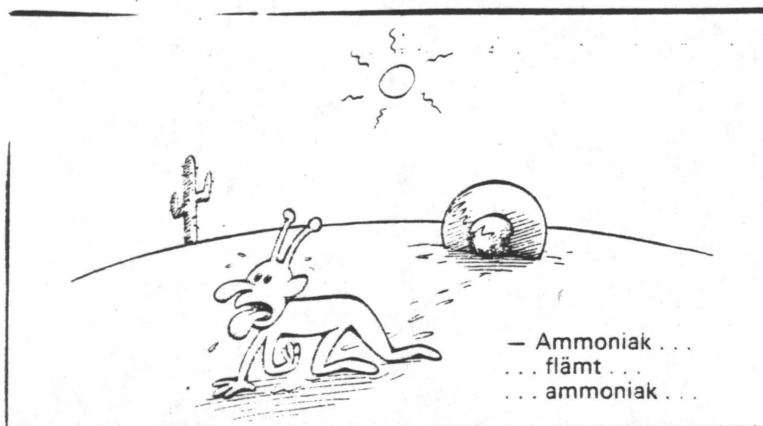
- Tre vaktposter såg den 8 augusti 1980 strax före midnatt ett lysande föremål i luften över flygbasen Kirtland i New Mexico. Det rörde sig med stor hastighet och stannade sen plötsligt över basen. De tre vaktposterna som enligt ett av dokumenten förhörts var för sig, trodde först att det rörde sig om en helikopter, men insåg sedan att detta inte kunde stämma.
- Sedan steg föremålet rakt upp i luften med oerhörd hastighet, heter det i dokumentet, som är daterat på flygbasen den 9 september.
- En halvtimme efter det att det mystiska föremålet observerats av de tre vakterna på flygbasen dök det - eller ett liknande - upp vid en närliggande militär forskningsstation, där en vakt fick syn på det. Vakten gick närmare och såg föremålet försvinna rakt upp i hög hastighet. Han hade tidigare varit helikopterreparatör och var övertygad om att det inte var en helikopter han sett, heter det i dokumentet.
- Goudie sade att rapporten från New Mexico bara var en bland många om flygande tefat.

Goudie som är 45 år och reklamman, sade att han förstår att många är skeptiska till flygande tefat. - Men tag inte mitt ord för det. Läs de offentliga handlingar om dem som finns tillgängliga, sade han. Goudie menar att den amerikanska regeringen döljer sina kunskaper om förekomsten av flygande tefat för att inte skapa panik bland folk.

(TT REUTER)

FLYGANDE TEFAT ÖVER POLEN

Flera polska flygvapenpiloter har under senare tid iakttagit oidentifierade flygande föremål, s.k. UFO:s, uppger den officiella nyhetsbyrån PAP. Iakttagelserna har gjorts över såväl Warszawa som över andra städer längre åt sydost. Piloterna beskriver farkosterna på samma sätt: tystgående flygande föremål men långa eldsflammar. "Det är svårt att tro att så många människor vid så olika tillfällen kan ha drabbats av synvillor", skriver den polska armétidningen Zolnierz Wolnoci, enligt PAP.

Små gröna män

Dessa små gröna män med sina flygande tefat, finns dom?

Ännu är det ingen som vet. Men under nästa år får vi veta var ute bland de många stjärnorna dessa varelser i så fall kan tänkas bo.

Det låter konstigt men är i verkligheten inte så märkvärdigt. Nästa år skickar amerikanerna upp det så kallade Hubble Space Telescope, en jättekikare som parkeras ute i rymden. Man kan därifrån spana vidare ut i rymden utan att störas av jordens numera ganska skitiga atmosfär.

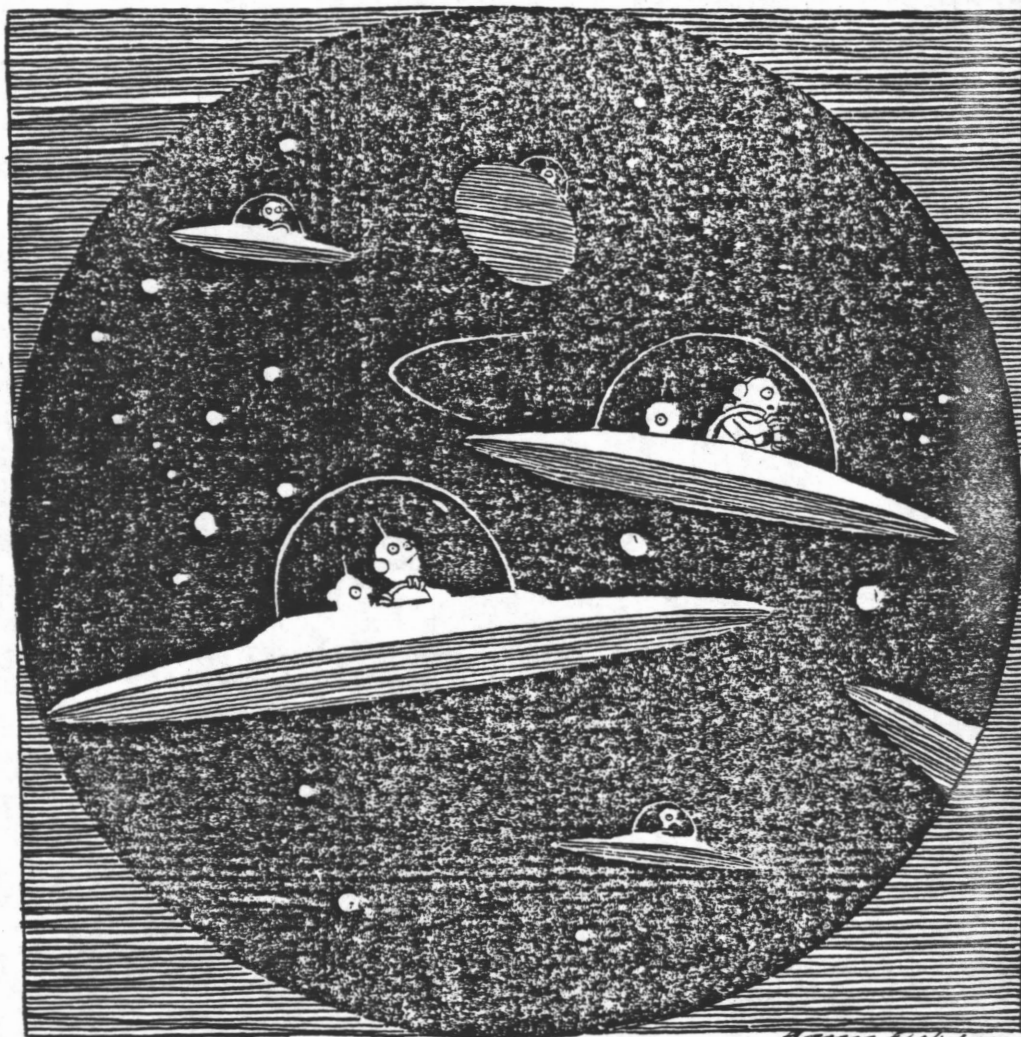
De små gröna männen behöver som sagt någonting att bo på, de kan inte bo på stjärnorna som är hetare än helvetet. Nej planeter skall det i så fall vara och Hubbleteleskopet är kapabelt att se dessa ljussvaga runda klot som hittills har gäckat alla teleskop på jorden.

□ Astronomerna utgår ifrån att det finns planeter ute i rymden kring stjärnor som har likhet med vår sol. Den sistnämnda är en typisk vanlig medelstensson bland alla solarna (stjärnorna) i universum och det är alltså ganska sannolikt att det måste finnas sols stäm med planeter, liknande vårt eget solsystem.

Dessutom har astronomerna under framförallt de senaste åren gjort stjärnobservationer som talar för att stjärnorna har följeslagare, alltså planeter.

Närmaste stjärna från jorden är Proxima Centauri som ligger 4,3 ljusår från oss. (Det är mycket ändå med tanke på att ljuset förflyttar sig med en hastighet av 300 000 kilometer i sekunden). Men hos grannen Proxima Centauri har man ännu inte hittat tecken på planeter. De gröna männen får resa litet längre om de får för sig att de skall besöka den tredje planeten (Jorden) i vårt solsystem.

Nej, det är i en helt annan stjärna som astronomerna har sett tecken på att den har planeter som vi ännu inte är kapabla att se. Det gäller den så kallade Barnards stjärna i stjärnbilden Ormbägaren. Stjärnan har visat tecken på att den har så kallade följeslagare. Man har funnit att Barnards stjärna, som för övrigt

rör sig fortast på himlen av alla kända stjärnor, inte går i en rak linje utan i ett slags s-kurvor fram och tillbaka. Den vaggar, säger astronomerna som först var ganska ense om att Barnards stjärna har minst en planet intill sig. Numera är man inte lika säker längre. Diskussionsvägarna går ganska höga inom yrkeskåren medan Barnards stjärna vaggar vidare där uppe på sex ljusårs avstånd från jorden. Ganska nära det också med astronomiska mått mätt.

De övertygade tror på en planet som är ungefär 17 gånger jorden i storlek.

Men den är ganska ljussvag, Barnards stjärna, och inte lika livgivande som vår sol. Därför väntar man sig ingen högre form av liv på den mystiska planeten om den över huvud taget har något liv.

□ Egentligen är det två stjärnor som intresserar astronomerna mer när det gäller förekomsten av planeter och därmed också den eventuella förekomsten av liv.

Den ena är Epsilon i stjärnbilden Eridanus. Den syns under

hösten vid midnatt ett stycke över den södra horisonten. Epsilon vaggar ordentligt, liksom Gamma i stjärnbilden Cepheus som syns på stjärnhimlen i närheten av Cassiopeja. Allting tyder hittills på att dessa stjärnor har följeslagare som mer eller mindre liknar vår egen planet.

De gröna män som i så fall flyger hit från trakten av Epsilon Eridani har en åktur framför sig på 10 ljusår om de ska hälsa på Jorden. Och så skall de hem igen, det blir 20 år tur och retur.

20 år får de eventuella invånarna på denna planet kring Eridanus vänta tills deras rymdfarare kommer hem igen. Men rymdfararna kommer inte att ha åldrats 20 år på långa vägar. Vid hastigheter strax under ljusets står tiden nästan stilla. Märkligt men så är det.

Men deras släktingar där borta som har hållit sig hemma har åldrats som vanligt och är alltså 20 år äldre.

Det här fenomenet kan orsaka väldiga familjeproblem och andra liknande problem i en framtida värld med rymdfärder som vardagsmat.

Gamma i Cephus ligger 50 ljus-

år bort, men även det är ganska nära med rymdmått mätt.

□ Ytterligare en stjärna är i tressant och också någonting för Hubblekikaren. Det är Beta stjärnbilden Pictor på södra stjärnhimlen. Den kan inte ses våra breddgrader men södra halvklotets astronomer väntar med spänning på att titta på den så kallade dammskiva som omger stjärnan. Mycket talar för att stofflagret som snurrar runt stjärnan kan vara en planet under tillblivelse. När den i så fall blir färdig efter en oerhört många år får planeten ett avstånd till oss på 60 ljusår.

Experterna är intresserade av stjärnbilden Pictor också av annan orsak. Under observationer med radioteleskop har man påträffat en radiokälla i stjärnbilden. Denna mystiska radiokälla kan iakttagas på 18,3 Mc/s.

En isländsk spågubbe som ter Völvan har sagt att vi under detta år får klarhet i det här mysteriet. Möjligt är att detta är något slags klarhet under 1988 när man fått i gång det största superteleskopet.

LARS ÅKE BERLIN

OTROLIGT MEN SANT .

Det jag här skall berätta ligger så långt tillbaka i tiden, att jag inte ens kan erinra mej årtalet exakt. Det enda jag är riktigt säker på är datumet: den 11 september, och tiden: Klockan 22⁴⁵ -.

Möjligen år 1966 eller 1967.

Orsaken till att jag minns dag och klockslag är den, att vi på den tiden hade jordbruk. Vi höll på med reparationerna av lagårdsbyggnaden, och hade djuren tillfälligt uppstallade i andra byggnader på gården. D.v.s. -de kor eller kvigor som var högdräktiga och snart skulle kalva.

Då det nu är några år sedan vi sålde vår gård, kan jag inte gå tillbaka till gamla papper och kalvningsjournaler, för dessa papper övergick till den nye ägaren.

Nåväl!

Vi var alltid mycket noga med att kontrollera våra "skyddslingar", när tiden för kalvning närmade sej. Just den här kvällen hade jag jour. Klockan 22³⁰ gick jag ut för att se hur långt kalvningsarbetet fortskridit. Stannade tio minuter. Eftersom ingenting alarmerande syntes återvände jag in på gårdsplanen.

Plötsligt blev allting bländande ljust, inte som på dagen, men mycket starkt. Ljuset var koncentrerat över vår källarbod. Naturligtvis trodde jag ju först det var någon sorts strålkastare, eller något annat förklarligt. Men ingenting stämde, ljuset låg kvar, alldeles stilla.

Jag tittade efter månen, om det möjligen kunde vara ett så extremt månsken.

Men ingen måne såg jag - - -.

Rakt ovanför mej, stod ett föremål alldeles stilla. Alldeles ljudlöst. Inga blinkande ljus, inga färger. Bara glänsande ljus - som en avlång stjärna. Tänk er en rad på 8-10 stjärnor i par.

Från mitt perspektiv såg det ut som om föremålet hängde några meter över vår stora lönn, och något bakom. Avståndet kan jag absolut inte bedöma - - men det är klart det måste ha varit oerhört stort egentligen. Min första tanke då var, att det var en sorts luftskepp som testades av försvaret.

Men efter en stund "droppade" ett mindre föremål ur det stora. Ett litet som för mina ögon såg alldeles runt ut. Också det alldeles blankljust. Det var något större än de omgivande stjärnorna. Det liksom föll rakt ner ifrån "moderföremålet". Ett kort ögonblick stod det stilla, sedan började

det gå runt - motsols -, i några cirklar, stannade upp, svävade framåt en liten bit, stannade upp, sjönk, cirklade runt medsols, stannade upp, steg uppåt en bit, stannade upp, cirklade runt, motsols, svävade framåt, stannade upp och cirklade igen. Så höll det på i ungefär tjugo minuter. Då först tänkte jag på att jag behövde vittnen till detta egendomliga fenomen. Den enda som var intresserad var min dotter, som kom rusande ut, men hon hann bara se en enda piruett, innan den lilla "stjärnan" försvann bakom skogen. Strax före, innan den försvann, slocknade det stora föremålet. Hur det gick till vet jag inte, det bara försvann någon minut före det lilla. Men om det svävade iväg vet jag inte. Jag var så absorberad av detta lilla fantastiska föremål, som på detta sätt upphävde alla lagar.

Alltihop tog ungefär tjugo - tjugofem minuter.

Under de år som gått har jag ofta tänkt på det här, men jag har aldrig talat om det för någon utom min dotter, som själv såg det, om bara för en liten stund. Jag vet att många människor blir rädda, andra vägrar tro att man talar sanning.

Sedan dess har jag haft många egendomliga upplevelser i fråga om "himlafenomen" men ingen så egendomlig som denna.

Det är därför jag måste kalla den här berättelsen "OTROLIGT MEN SANT".

ABSOLUT SANT.

Numer spanar jag alltid upp mot stjärnorna, och har på så sätt fått en rak och stilig hållning, men ännu har jag inte upplevt något liknande.

Ingegerd Gäwerth

Hedemora

Rymdens pionjärer hittar tionde planet

NEW YORK

Finns det en tionde planet i vårt solsystem? Forskare vid NASA menar att det finns indikationer som tyder på det.

Det är rymdens arbetshästar Pioneer 10 och 11 som levererat data som efter år av analyser visar på störningar som kan tyda på en tionde planet - Planet X - med en bana som starkt lutar mot de övriga planeternas och som inte är cirkelrund.

Planet X tros ha en massa som är fem gånger större än jordens - störningarna tyder på det. Planeten tros närma sig solsystemet en gång på 700 till 1 000 år.

De två rymdsonderna, som varit uppe i 14 respektive 15 år, beräknades ha en livslängd på ett par år bara men har klarat sig bra. Pioneer 10 befinner sig nu cirka 6,5 miljarder kilometer från solen och är nu, efter att ha levererat data från Neptunus, på väg mot Pluto.

En radiosignal fram och tillbaka till Pioneer 10 tar för närvarande 11 timmar och 40 minuter.

Pioneer 11 befinner sig på ungefär hälften av Plutofararens distans, bortom Uranus bana. Ett av dess uppdrag är att bestämma heliosfärens yttersta gränser, det vill säga på vilket avstånd solens inverkan upphör. Man antar att denna gräns kommer att nås någon gång under nästa år.

JAN C ASCHAN

KVINNAN FRÅN RYMDEN

Den kanske mest kontroversiella episoden i Shirleys nya bok skildrar hennes besök i en bergsby i Anderna i Peru. Där träffar hon bybor som försäkrar att de sett flygande tefat i många år och antar att de kommer från rymden.

Hon får också genom David, en av hennes metafysiska läromästare, höra talas om en ung kvinna, kallad Mayan. David säger att Mayan avslöjat för honom att hon är en besökare från stjärnbilden Plejaderna, omkring 410 ljusår från jorden.

Jag frågar Shirley om hon verkligen tror på detta och på att atomjordiska varelser kan ta mänsklig form.

— Jag vet bara vad jag fått höra, svarar hon.

Shirley i dag - lika hemma i Paris som i en bergsby i Anderna eller i ett lamakloster.

Men i sommar koncentrerar hon sig på en PR-turné för att göra reklam för sin nya bok "Out on a Limb" (kommer på Norstedts i höst under titeln "Ut på yttersta grenen"). Boken redogör för hennes långa sökande i metafysiska frågor.

Paul Hellbergs UFO-forskning är inte seriös

Med stort uppslagna artiklar presenterar sig Paul Hellberg i tidningarna. Han har återigen ett s.k. "stort pådrag" med spaning efter UFO-fenomen. Metoden med egna spaningar efter UFO-fenomen är inte unik, många UFO-loger tillämpar den. Men vart tar Hellbergs och de rapporter som allmänheten skickar till honom vägen?

Det är här våra vägar skiljs!

Hellberg säger att han spanar efter UFO enbart för sin egen skull - för tjueningen att få rapporter och göra egna iakttagelser.

Men var hamnar hans rapporter och bilder sedan? Jo, de hamnar i pärmar och byrålådor hemma hos honom själv! Och där stannar de.

Hellberg nekar kategoriskt att låta analysera sina bilder vetenskapligt. Hans rapporter håller inte för en noggrann granskning! Eftersom han inte arbetar seriöst så har varken rapporter eller bilder något bevisvärde.

Siljansringens UFO-grupp och Västerbergslagens UFO-förening tillhör båda Riksorganisationen UFO-Sverige, vilket inte Paul Hellberg gör. Vi har en gedigen utbildning för fältforskare och vi låter våra rapporter genomgå analyser och hårdgranskning för att eliminera riskerna för misstolkningar. Våra rapporter ingår sedan i ett världsomspännande datasystem som ligger till grund för vetenskaplig forskning.

Och märk väl, det är allmänhetens rapporter som vi grundar datasystemet på.

Dessutom tar vi i allt övrigt avstånd från Hellberg och co. Våra föreningars namn skall inte nämnas i samband med Hellberg! Vi har inget gemensamt.

Därför vill vi uppmana er som sett något UFO-fenomen eller kommer att se ett: Vill ni ha Er iakttagelse sakligt bedömd och vill Ni att Er rapport ska ligga till grund för framtida forskning, så rapportera det ni sett till!

Gudrun Andersson, Västerbergslagens UFO-förening, tel 0240-791 46.

Per-Anders Långsvens, Siljansringens UFO-grupp, Tel 0248-405 50 eller 405 40 tel.svarare.

UFO-Sveriges Rapportcentral, tel 016-11 33 60.

Birgit Sälgröm

Från läsekretsen

UFO en LEK för Hellberg och co

Med stort uppslagna artiklar presenterar sig Paul Hellberg i tidningarna. Han har återigen ett s.k. "stort pådrag" med spaning efter UFO-fenomen. Metoden med egna spaningar efter UFO-fenomen är inte unik, många UFO-loger tillämpar den. Men vart tar Hellbergs och de rapporter som allmänheten skickar till honom vägen?

Det är här våra vägar skiljs!

Hellberg säger att han spanar efter UFO enbart för sin egen skull - för tjueningen i att få rapporter och att göra egna iakttagelser.

Men var hamnar hans rapporter och bilder sedan? Jo, dom hamnar i pärmar och byrålådor hemma hos honom själv! Och där stannar dom!

Hellberg nekar kategoriskt att låta analysera sina bilder vetenskapligt. Hans rapporter håller inte för en noggrann granskning. Eftersom han inte arbetar seriöst så har varken rapporter eller bilder något bevisvärde.

Siljansringens UFO-grupp och Västerbergslagens UFO-förening

tillhör båda Riksorganisationen UFO-Sverige, vilket INTE Paul Hellberg gör. Vi har en gedigen utbildning för fältforskare, och vi låter våra rapporter och bilder genomgå analyser och hårdgranskning för att eliminera riskerna för misstolkningar. Våra rapporter ingår sedan i ett världsomspännande datasystem som ligger som grund för vetenskaplig forskning.

Och märk väl, det är allmänhetens rapporter som vi grundar datasystemet på.

Dessutom tar vi i allt övrigt avstånd från Hellberg och co. Våra föreningars namn ska inte nämnas i samband med Hellberg! Vi har inget gemensamt!

Därför vill vi uppmana Er som sett något UFO-fenomen eller kommer att se ett: Vill Ni ha Er iakttagelse sakligt bedömd och vill Ni att Er rapport ska ligga till grund för framtida forskning så rapportera det Ni sett till!

Gudrun Andersson
Västerbergslagens UFO-förening
Tel 0240/791 46

UFO-forskning på olika plan

Under den öppna debatt som pågår mellan Västerbergslagens UFO-förening och UFO-luft- och rumsbevakning, så beskyller båda sidor varandra för oseriöst arbete. Men vad är seriös forskning i ämnet?

Jag skulle vilja förklara det så här:

Seriös UFO-forskning är när bevisen för att något okänt ljusfenomen rört sig inom ett område är så starkt att ingen annan förklaring till fenomenet finns.

Man provar alltså alla andra förklaringar till ljusfenomenet först. T.ex. atmosfäriska fenomen, klotblixtar, andra elektr. urladdningar, temperaturinversioner, hägringar, meteoror, rymdskrot, flyg m.m. När man genom uteslutning av misstolkningar är helt säker på att man har att göra med ett okänt fenomen, så får rapporten passera som UFO.

VBUF och UFO-Sverige har enormt hårda krav på bevisföringen. Bara c:a 5% av alla inkomna rapporter är okända. Alla andra kan på ett eller annat sätt få

sin förklaring. När vi går ut till pressen med ett UFO-fall så har vi mycket starka bevis bakom händelsen.

Vi har också egen spaning, men det som setts och fotograferats går vi inte ut i pressen med, för de prickar på långt avstånd som vi ser då och då är inte bevis för UFO-aktivitet.

Under världskongressen i London i år så fick vi också klart för oss att foton på UFO har mycket litet bevisvärde, eftersom kraven på bevisföringen runt fotograferingen numera ställs mycket höga.

De flesta foton som tagits på UFO har nu analyserats och befunnits falska. Ytterst få äkta foton finns.

De foton på eldklot som tagits, t.ex. Säterfotot och Hessdalenbilderna visar visserligen okända ljusfenomen, men är troligen UAP = okända atmosfäriska fenomen, d.v.s. jordbävningsskott eller andra urladdningsfenomen. Vi sätter inte likhetstecken mellan UFO och flygande tefat!

Birgit Sälgröm

Från läsekreten

V-Bergslagens UFO-förening

Med stigande förvåning så har jag noterat att Västerbergslagens UFO-förening har kritiserat min och vår organisation UFO-Luft-
rumsbevakning i flera oinitierade insändare. Mitt namn nämns redan i ingressen. Därför detta genmäle. Insändarskribenterna är helt okunniga om vår organisations djuplodande och seriösa UFO-forskning. Den enkla sanningen är att vi i UFO-Luft-
rumsbevakning bedriver ett omfattande ufologiskt fältforskningsarbete i samarbete med bl.a. UFO-expertis knutna till Solna Astronomiska Förening.

Västerbergslagens UFO-förening har inte förstått poängen med vår intensivövervakning av lufttrummet över Dalarna. Denna för svenska förhållanden unika forskningsinsats pågår för andra gången i år. Rätt forskningsmetodik är självfallet att på ort och ställe dokumentera det undflyende UNO-fenomenet med hjälp av teknisk apparatur i det ögonblick UFO-skeendet pågår! För att kunna möjliggöra våra UFO-spaningsaktiviteter så placerar vi ut vår personal, utrustade med kikare, teleskop, kameror, videofilmkameror m.m. på observationsposter i terrängen.

Nämnas bör att viss flygspaning i UFO-Luft-
rumsbevaknings regi har förekommit i de regioner där dagsfärska UFO-fenomen har siktats. Ute på fältet sker bl.a. optisk positionsbestämning med hjälp av laserstrålar. Våra fältforskare är t.ex. utplacerade så att man genom triangulering kan göra exakta avståndsberäkningar för den händelse att aktuellt UFO-fenomen siktas. Vårt intensiva UFO-spaningsarbete har f.ö. redan givit resultat i form av fotografier av oidentifierade ljusfenomen, videofilmupptagningar m.m. Detta material inklusive allmänhetens UFO-rapporter analyseras och utvärderas med hjälp av till föreningen knuten expertis. Naturligtvis är det nödvändigt, sett ur vetenskapligt forskningsperspektiv, att arbeta aktivt på fältet i försök

att registrera UFO-fenomenet. Västerbergslagens UFO-förening, med Gudrun Andersson i spetsen, föredrar tydligen att undersöka UFO-fenomenet placerad bakom sitt skrivbord! Det är denna UFO-forskningsstrategi vi seriösa UFO-forskare tar avstånd ifrån. Det är här våra vägar skiljs! Ty vad finns kvar att undersöka lång tid efter att UFO:s flugit sin kos mot fjärran horisonter? Dalarnas hittills största UFO-utställning har f.ö. blivit en succé. Garantier för denna succé har bl.a. varit vår inbjudan till våra föredragshållare, UFO-forskare av rang, Juri Lina, Boris Jungkvist, Esse Jansson m.fl. Vår utställnings huvudattraktion har varit den unika metallbit som påträffades vid en UFO-landning på Väddö 1956. Denna metallbit har välvilligt ställts till förfogande av Harry Sjöberg. Metallbiten är just ett konkret bevis för UFO-realiteten. Ett utmärkt bildmaterial som har ställts till förfogande av Boris Jungkvist och Esse Jansson har kompletterat utställningen. Rapporter om UFO-fenomenen har omedelbart publicerats och presenterats för allmänheten i pressreferat. UFO-rapporterna göms alltså inte i något oidentifierat utländskt dataarkiv byrålädor där svensk allmänhet aldrig får chansen att ta del av materialet! Svensk publik förtjänar att så snart som möjligt, efter ett aktuellt UFO-skeende, få veta vad som pågår i Dalarnas lufttrum. Aldrig tidigare i svensk UFO-forskningshistoria har ett spaningspådrag av denna kaliber genomförts. Ett liknande UFO-forskningsprojekt organiserades redan 1973 i USA under ledning av Dr Harley Rutledge. Under ett åttiotal nätter siktades och filmades ett trettiotal UFO:s. Självfallet så har inte Gudrun Andersson och Västerbergslagens UFO-förening monopol på allmänhetens UFO-Luft-
rumsbevakning och Solna Astronomiska förening allmänheten, för den händelse ni siktar ett UFO-fenomen, vänd er med förtroende till oss. Allmänheten kan vara övertygad om att vi genomför saklig analys och utvärdering till gagn för en sann UFO-forskning baserad på en seriös fältforskningsmetodik.

Paul Hellberg
UFO-Luft-
rumsbevakning

Frågor och svar till Paul Hellberg

Visst ska allmänheten få del av rapporteringen men allt man ser och allt man får in har inte nyhetsvärde. Tidningarna ska innehålla andra nyheter än UFO också.

Utställningen ni har visat innehåller många sidor tagna ur vår Riksorganisation UFO-Sveriges tidning UFO-Aktuellt. Anser du den vara seriös också? Ändå finns den med där!

Vi ger också ut en egen tidning, UFO-Nytt, som du låtit din 5-åriga son prenumerera på. Läser han UFO-tidningar redan? Eller är det

kanske du själv som är intresserad? Vi är ju oseriösa säger du!

Projektet du anordnar är efterapningar av Projekt Hessdalen. Men det är en avsevärd skillnad mellan ditt projekt och Projekt Hessdalen. Det sistnämnda genomfördes med hjälp av norsk militär och nordiska högskoleinstitut och hade avancerad teknisk utrustning.

Detta projekt leddes av fackfolk av många slag, fysiker, astronomer m.fl. och resulterade bl.a. i att ett nytt tidigare okänt norrsken upptäcktes.

Om du kallar denna forskning oseriös så vet du inte vad du talar om.

Vi arbetar efter Prof Hyneks direktiv och intensioner. Våra sammanställningar på UFO-fall från Dalarna har mottagits med stort intresse utomlands.

Dessutom så har vi en gedigen utbildning av fältforskare. Utan den utbildningen får man inte handha rapporteringen. Vad har ni för utbildning?

Vår internationella databas kan naturligtvis nås även från Sverige. Men särskilda kvalifikationer måste till för att få tillgång till den.

Varför ger ni inte ett ordentligt svar på vart era rapporter tar vägen?

Vem kallar sig UFO-expert?

Vi anser att ingen kan vara expert på UFO eftersom det är ett så stort och omfattande ämne.

Naturligtvis måste vi använda skrivbord när vi undersöker UFO-fall. Det är ett mycket bra underlag för kartor, rapportformulär, tabeller för uträkning av data o.s.v.

Spaning nattetid vecka ut och vecka in, kan vi inte hålla på med eftersom alla aktiva har sina ordinarie jobb att sköta och måste få sin nattsömn tillgodosedd.

Jag vill härmed inbjuda Paul Hellberg och Solna astronomiska förening till en öppen debatt för att klargöra hur seriös UFO-forskning bedrivs! Tid och plats får du själv bestämma.

Gudrun Andersson
Västerbergslagens
UFO-förening

12
:::::.....forts på Siklunds brev

.....Raketexperten Woltkes Riedel hör till dem som övertygats om att de observerade, konstaterade flygande tefaten inte kan ha jordiskt ursprung och likaså varelserna som färdas i dem.

Dels därför att de visat att, de kan stiga spikrakt upp mot skyn för att inom några få sekunder uppnå svindlande hastigheter och försvinna oförklarligt snabbt i rymden. På radarskärmar har man kunnat mäta deras hastigheter i atmosfären på olika höjder, manöverteknik hoppsningar, dykningar och skarpa svängar, så att en människa inte skulle kunna leva och stå rycken för dessa manövrer och det tryck som därvid uppstår och genom centrifugalkraften. Kort sagt, de flygande tefaten med utomjordiska varelser har visat sig utföra manövrer, som kräver piloter, som inte mänskliga piloter eller passagerare kan uthärda. Woltkes Reidelhävdar att, emedan de inte lämnar några kondenseringsstrimmor efter sig på höga höjder, bevisar detta att de måste vara utrusade med utomjordisk kraftkälla och framdrives av okänt slag av aggregat.

UFO-forskare som tror att de kommer att kunna pejla hastigheten med de utomjordiska varelserna och beskriva dem och hur de färdas med sina rymdskepp och den mindre versionen flygande tefat, kommer att gå bet på detta och bli besvikna. De kan få veta lite mer än de göt nu. Men hur dessa utomjordiska varelser och deras rymdskepp och den mindre versionen äro beskaffade - det kommer de aldrig att någonsin få reda på.

Och detta därför att de betrakter liv och utomjordiska varelser och deras flyg- och färdmedel avgjort från jordiska betingelser och mänskliga aspekter inskränkta synvinklar.

Nåväl, vederhäftiga vetenskapsmän inser nu att vetenskapligt sett måste inte allt liv i universum - utomjordiska varelser - vara av samma slag som vårt på jorden. Och behöver inte såsom människan vara i behov av jordiska ämnen som föda och syre och varr etc för sin existens. Professor Shapley har i sak tillfogat bl.a. "Man har i vetenskapliga kretsar framkastat den tanken att det är troligt att det existerar varelser, sinnensförmögenheter och med sinnesorgan, som vi inte känner till.... Förekomsten av dem rycks vara självklart.....

Många verkligheter ligga bortom människorna-jordinnevanarnas-fattningsförmåga, helt enkelt därför att vår utrustning i fråga om sinnesorgan är begränsad" så långt prof. Shapley.

DET EXISTERAR UTOMJORDISKA VARELSER

Jag vet att det existerar utomjordiska varelser - både "rymdvarelser" och "planetvarelser" - som har sinnesförmögenheter och förmågor som människan inte någonsin kunnat eller kan göra sig en rätt och saklig

...föreställning om. Och kan inte nog betona och upprepa att de äro människan långt överlägsna som kroppsvarelser. Och vad deras tankeförmåga beträffar oerhört begåvade varelser. Och ifrågavarande rymdvarelser kan sända meddelanden i universum och färdas med svindlande, obeskrivliga hastigheter.....

Jag- som fått förbindelse och kontakt med rättfärdiga rymdvarelser och deras högste ledare har av dem erhållit förklaringar och bevis för allt detta med mera.

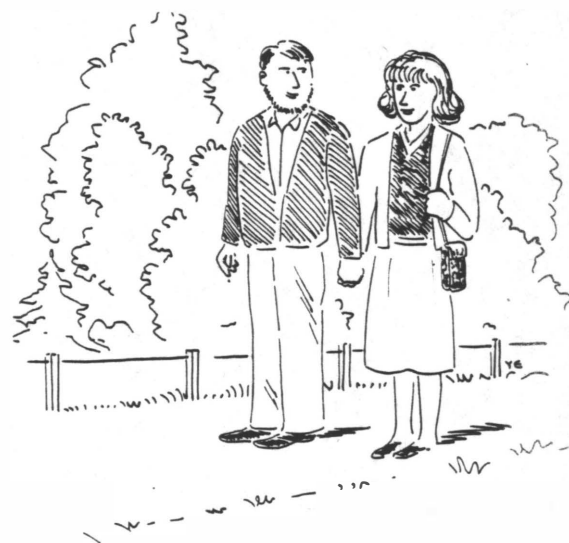
Märk väl och besinna.

Dessa rättfärdiga rymdvarelser kommer att ingripa mot miljöförstörelsen på jorden och de onda och ondska och våld i denna värld och tidsålder-enligt bibliska grundtextens ord i: "en atomo krono" och betyder, som jag tidigare riktat uppmärksamheten på: i atomåldern. Alltså i den vi nu lever i.

Jag har av den ledande mäktiga makten och dess budbärare från yttre rymden-som håller förbindelse med mig-blivit underrättad om vad som skall hända på jorden i den nära framtiden och vad vi människo nu ska och kan göra för att överleva den nära förestående världskatastrofen på jorden.

- Vad har 63:an gjort?
- Jag har brutit armen på två ställen, kapten.
- Då ska 63:an undvika de där ställena i framtiden!

- Ester och jag hade en skön kväll. Vi spelade Tjajkovskij hela kvällen.
- Kul...vem vann?

**VÄSTER-
BERGSLAGENS
UFO-FÖRENING**

ÖNSKAR

God Jul & Gott Nytt År
